

ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ JULES SUPERVIELLE

ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Μοναξιά, στην κάμαρά μου μπαίνεις όπλισμένη με άμετρητες υπάρξεις :
Βρέχει στο πανωφόρι κείνου, στού άλλου χιονίζει και σέ κείνου κεί λάμπει ένα
ήλιος τού 'Ιούλη.

"Έρχονται από παντού : «'Ακουσέ με ! "Ακουσέ με !»

Και ό καθένας θέλει νά μου πει πιό πολλά άπ' τόν άλλον.

Μερικοί μου ζητούν ένα χαμένον άδερφό, κι' άλλοι τίς έρωμένες τους, τά παιδιά τους.

—«Δέν μπορώ νά κάνω τίποτα για σάς».

"Όλοι τους έχουν κάτι νά μου πουν πριν έξαφανιστούν :

—«'Ακουσέ με και σου υπόσχομαι νά φύγω άμέσως».

Μου γνέφουν νά καθήσω ώστε ή κουδέντα τους νά κρατήσει πιό πολύ.

—«Μά σάς είπα δέν μπορώ νά κάνω τίποτα για σάς άποκυήματα τών ματιών μου και τών αυτιών μου !»

"Ένας ξένος μου ζητά νά τόν συγχωρέσω γιατί έφταιξε και μετά χάνεται δίχως νά μάθω ποιό τό φταίξιμό του· μά παιδούλα πλανήθηκε

Σέ δάση που δέν υπάρχουν στην πατρίδα μας· και κείνη ή γρηά μου ζητά μία συμβουλή :

«Συμβουλή για ποιό πράγμα ;»

Μά δέν προφέρει λέξη κι' άποχωρεί άγαναχτισμένη.

Δέν υπάρχει τίποτα τώρα πιά στην κάμαρά μου — παρεκτός τό τραπέζι μου που μακραίνει, τά βιβλία μου, τά χαρτιά μου.

'Η λάμπα φωτίζει ένα κεφάλι, χέρια ανθρώπινα,

Και τά χείλη μου μοναχά τους άρχινούν νά όνειρεύονται, σαν όρφανά.

Η ΒΡΟΧΗ ΚΙ ΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ

Βλέπω νά πέφτει ή βροχή
Κι οι στήλες της υδάτινες
Κάνουν τόν άμυαρό πλανήτη μας
Νά λάμπει

'Η βροχή που πέφτει γένη - σκέτη
'Απ' τόν καιρό τού "Όμηρου
Κι' από τούς χρόνους τού Βιγιδόν
Σέ μάνα και παιδί

Στίς πλάτες τών προβάτων
'Η βροχή - άντιγραφή τού έαυτού της
Χωρίς νά μπορεί νά μαλακώσει
Τά σκληρά κεφάλια και τίς σκληρές
καρδιές

Τών τυράννων
Όυτε και νά μπορεί νά τούς ζητήσει
Τήν χάρη μιās άπορίας
Που χωρεί μέσα της συγχώρεση
'Η λεπτή βροχή
Που πέφτει στην Εύρώπη
Και θάζει όλους τούς ζωντανούς

Μέσα στον ίδιο φάκελο
Στό πείσιμα τού πεζικού
Που γαμίζει τά όπλα του
Κι' άκόμη στό πείσιμα τών έφημερίδων
Που μάς γνέφουν
Μία φιλή - φιλή βροχή
Που βρέχει τίς σημαίες.

ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

"Όλο τό δάσος
Περίμενε τόν άνδριάντα
Νά κατεβάσει
Τόν ύψωμένο του βραχίονα.
Σήμερα θά συμβεί.
Χθές νόμισαν πως ίσως
Θά συνέβαινε χθές.
Σήμερα είναι σίγουρο
Κι οι ρίζες άκόμη τó
Γνωρίζουν
Σήμερα θά συμβεί.